

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., eddig szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felölös szerkesztő: Dr. VRATARITS IVÁN.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények e lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasábos peltisor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyitlert petit sora 50 fill.

Tanügyi érdekeink.

Ritkán esik meg, hogy rólunk a nagy világ tudomást szerezzen, hogy népünket, vidékünket egyik másik barátunk e helyi lapon kívül ismeresse.

A múlt év végén egyik tekintélyes hetilapban Mohácsy Lajos volt battyándi ev. lelkész irt egy hosszabb és a vendvidékről sok hízegő adatot tartalmazó ismertetőt rólunk. Kiemeli vend népünk, hogy hazánk összes nemzetiségei közt egyedül a vend nép az, mely nemcsak hogy nem gravitál kifelé valamely ellenséges néptörzshöz, sőt ellenkezőleg leghőbb vágya a magyarosodás, a nyelvi egyesülés a haza törzsével. Felhívja ennélfogva az illetékes körök figyelmét arra, hogy iparkodjanak és zonalmat kihasználni addig míg nem késő, míg nem metélyődik e nép gondolkodás módja és állami iskolák, óvodák felállítása által kapcsolják a derék vendiséget nyelviileg is a haza törzséhez.

Hálátlanok volnánk, ha cikkírónak jóindulatát meg nem köszönnénk, hisz oly ritkán van módunkban hasonló jó akaratú ismertetőt meghálálni.

De másrészt nem tagadhatjuk azt sem, hogy járásunk népnevelése érdekében sok történt már eddig is. Nincs az egész Vasvármegyében annyi állami iskola, mint magában a muraszombati járásban.

De másrészt bizonyos az is, hogy nincs is sehohly nagy szükség iskolákra, mint épen itt s az iskolákba fektetett pénz nem is kama'ozik az államnak sehohly a haza javára annyit, mint eme most még magyarosodni óhajtó vidéken.

E lap feladatának ismeri amennyire csak teheti, tanügyi érdekeink ápolását, reá fog mutatni ama teendőkre, amelyek e téren okvetlen elvégzendők és nem fog megnyugodni addig, míg jogos érdekeink, amelyek a haza érdekeivel teljesen azonosak, kielégítve lesznek.

Három helyen tervezetik mostanában állami iskola járásunkban, u. m. Pálhegyen, Lehoméren és Vasnyíresen. Mind három helyen égető szükség van reá, Pálhegyről eddig a gyermekek legnagyobb része egyáltalán nem jart iskolába, mert közelökben iskola nincs, tél idején a messze fekvő bodóhegyi iskolába el nem juthattak. Lehoméren, Vasnyíresen pedig már régen kellett

volna iskolát építeni nemcsak azért, mert Battyándtól messze vannak, hanem azért is, hogy ez által a battyándi iskola szégyenletes túlzásfultsága némileg legalább csökkenthető lenne. Felhívjuk hatóságaink figyelmét e három most még csak tervezett iskolára, tegyenek meg mindent arra nézve, hogy e három iskola minél előbb létesüljön; az államnak itt hosszasan alkudozni, garaszkodni nem szabad, mert a magyarosodás előmozdítására semmi áldozat sem nagy.

E három most felsorolt helyen kívül még egy helyen volna nagy szükség minél előbb iskolára, t. i. Péterhegyen vagy annak környékén. A péterhegyi ev. iskolában egy szűk tanteremben mintegy 200 tankötelek szorong, ennek fele pedig egyáltalán nem járhat iskolába, mert nem fér be. Az állam a felekezetre már régebben reá parancsolt, hogy építsen még egy tantermet, alkalmazzon még egy tanerőt, de a saját jól felfogott érdekét nem ismerő, anyagias, félrevezett nép a szent czélra egy fillért se volt hajlandó áldozni. Elég szegény reájuk, vezetőikre és a vezetőikre egyaránt. De még nagyobb szegény az államra nézve az,

TÁRCA.

A becsületes ember.

— A „Muraszombat és Vidéke“ eredeti tárcája —
Irtá: SIGMA.

Az erdő szélén kis házikó mellett a reá hajló ölyg állt zsende lányka áll emeregre . . . Abándozik a madárka boldogságán, mely fölötté agról-ágra szállva esengő hangon eszeget a falevelekkel.

— Beh boldog is a madár! — így sóhajtot a lányka és kezd tünődni önmagában. — Járhat-kelhet a széles birodalomban: lombok árnyiban úgy, mint napnak sugariban s akár derűs, akár viharos időben megtalálja nyugodt, édes otthonát. hol nem győtri bu, nem bánat, sem fájdalom.

Miért is áll ott künn a lányka? Miért iryiglyi a madárka boldogságát? Mert arczán meglátszanak epedő szívének hő óhajtsái s ő lázas, szerelmezű irgalommal várja azt, kit a multkor, hogy benjárt a . . . városban, megismert: Boda Pált.

Egy örökös-valság volt a várakozás minden perce s már-már könyekre fakad, midőn teljesült ártatlan szívének hő óhajtsa. Eljött . . . faluból Boda Pál, a szerény körülmények között élő föld-

műves Boda Jánosnak a fia Bründl István szénégetőhöz, hogy Róza leányának adott ígérletet beváltsa. Meg is érdemelte Róza, hogy Boda Pál reá vessen tekintetét. Mint a kelő nap, oly szép s mint a nyugvó nap, oly szelid volt. Hajnalarcából két ígézőszem ragyogott . . . Piros arcára most vig öröm ült ki s nyugodt szelidséggel szentelte perceit annak, ki lelkének ékeit fölvidította. Eleének erét most epedés zavarta meg, mert ő nem elégedett meg a titkos érzellemmel, mely azon át meg át rezgett. Szerette volna azt elárulni, megszogni Pálnak, mert úgy érezte, hogy a további viruláshoz, — bár eddig zöld tavaszának ékei a szerelm lobogása nélkül diszlettek, — harmatsepre van szüksége . . .

Barátságosan is fogadta Pált. Bevezette a szülői házhoz, hol egyéb szóbeszédok után a fiatalok barátságosan enyelegni kezdenek, mi közben uszonához is ütnek, mely tojárántottából es tejből állott. Ennek józói elfogyasztása után a fiatalok magukra maradtak.

— Róza! — így folytatá csak egyszerre beszédjét Pál, miután előbb az uszonátt szépen megköszönte, — deli természetűsödök nekem. Ragyogó szemed fényét, szűz mosolygód báját csak emeli lelked nemesség. Ez tetszett meg benned nekem, ezért akarlak életem párjaul választani. Előbb azonban tudni akarom: szeretsz-e?! . . .

S Róza lesütötte szemeit, mint pipaacs, olyan lett arca s egy pár pillanatnyi idő eltelte után a legnagyobb szerénység hangján válaszolt:

— Jól esett, Pál, lágy beszéde. Szerelmemet maga iránt itt már zengte hegy és völgy s benne minden kis dalos. Most pedig len zengi ajkam: Pali, szerelmem magát, nagyon s úgy, mint senki a világon.

És most a hevélet perceiben könnyű szemmel mulatott egymáson a két fiatal. Mindkettő örült a rá ragyogó szemeknek. Bensejüket gond, epedés többé nem zavarta. Gyorsan megegyeztek s úgy határoztak, hogy az örömhöz a nyugalmat is gyorsan szerzik meg. Szépen beszélnek a szülőkkel s akkor vig és derült lesz a magasban szép egük.

Nem nagy ostromot sem rábeszélést nem kellett kifejteni a fiataloknak a szülők akaratának kiüyerése végett s tiszta szerelmük édes álmát bájszárral teljesíté az a nap, melyen repvarthoz értek. Elűük, álmuk s mindenük közös lett s úgy látták, hogy ök az egész világ fölött állanak, többé nem üres lapok az élet roppant könyvében, sem annak szeljátékai, mint viharban az erdő fái.

S amint összekötötte őket Hymen rózsalan-cával, ettől az időtől az ifju házaspár együtt laktott az öreg Bründlekkel. Pali apósa válláról ter-

hogy midőn a felekezet a jelentést megtette, hogy t. i. nem képes, vagy nem akar új iskolát építeni, ebbe belenyugodott és azóta tétlenül szemléli a péterhegyi ev. iskola szegényteljes, zulukafferekhez illő állapotát.

Kíváncsiak vagyunk, meddig szemléli még?

A tuberkulózis kérdéséhez.

(Folytatás.)

Ha azonban úgy áll a dolog, hogy ez a veszélyes népbetegség lassankint magamagától elveszti erejét és pusztító hatását, felmerülhet egyesek lelkében az a kérdés, hogy kell-e egyáltalában ellene védekezniük, kell-e gátakat emelnünk romboló utja elé?

A felelet: igenis kell védekezniük, még pedig teljes erőnkkel. Hogy a betegség pusztító voltából engedjen, ahhoz évszázadok kellenek. Mennyi tengernyi könyv hull addig a pusztító körben elpusztult családfejtartó, hitves és anya ravatalán és hány anya lesz kénytelen elsirni szive virágát, a megsemmisülésnek adni át jövőjének minden reményét! Mennyi sirba szállt és szalandozó remény! Mennyi derékban ketté tört életpálya!

És nagyon tévedünk, ha azt hiszszük, hogy e rettenetes isten csapása csak annyiban csapás az emberiségre nézve, mert irtó háborút folytat apáink, anyáink és gyermekeink sorában! Súlyosabb és rettenetesebb volna abban fekszik, hogy más uton egyenesen az emberiség elcsatolására készíti elő az utat. Mily nehéz az életerős szervezett és ellenálló képességgel, mire van kitalálva a szegény emberi fajnak satnyult szervezettel! Általános orvosi tapasztalat az, hogy a tuberkulotikus szülőktől származó gyermekek sokkal hajlamosabbak más természetű megbetegedésekre, de ami különösen súlyos örökség, hogy az ily gyer-

mek sorából rendkívül sok elmebeteg kerül ki és az pedig ismét általános tapasztalat, hogy elmebeteg szülőktől ritkán származik egészséges, ép elméjű nemzedék. Ime, mily szomorú kilátások az emberiség jövőjére nézve! És így, bár van orvosi tapasztalatokon nyugvó reményünk, hogy a tuberkulózis az emberiséget tizedelő erejéből magától is engedni fog, mi haszna már abból a fajnak, ha korcsosá lett és nyomorékká!

Meg kell ragadnunk tehát minden képzelhető fegyvert a védekezésben, hogy egyrészlől szereteteinket védjük e gyilkos ellenségtől és a korai pusztulástól, másrészlől pedig — s ez minden természetudományokon fejlődő elme előtt a fontosabb — hogy az ember fajt ne engedjük elkorcsosulni, ami a teljes pusztulás útjára vinné.

A tuberkulózis elleni védekezés lehetőségéről és e védekezésnek jelenlegi állásáról egy más alkalommal.

A kivándorlás okai.

A kivándorlás szele ismét megcsapta vidékünket. Nagyobb karaván szállt a napokban tengerre, hogy aranyalmát a yankeek földjén megvalósítsa, Alig feleslepedett leánykák, izmos legények, öszbecsavarodott, de munkabíró egyének mondanak bucsút a szülőföldjükhöz, hazájuknak, hogy izomerejüket hasznosabban értékesítsék. Miután az új világba való kivándorlás láza már vidékünkön sem sporadikus, hanem járványos epidémia lett, nem lesz talán felesleges munka, ha a kivándorlás okait kutatjuk és annak remediámáról idejekorán gondoskodunk. Mert nem csekély dolog az, hogy valaki elhagyja szülőföldjét, melyben bőlesője ringott, elhagyja szülőit, rokonait, kikhez a vérség köteleke fűzi, elhagyja barátait, ismerőseit, kikhez a boldog gyermekkor aranyzárai kapcsolják és bizonytalan

jövőért, veszélyes tengeri utra száll, hogy Amerikában partra szállva, a szegénység elleni küzdelmet ott vegye fel, ahol ithon abban hagyta. Nagy, mélyreható okok azok, melyek népünket ily kalandos vállalkozásra csábítják.

Szerintem a kivándorlás fő oka nem annyira a túlnépesség, mint inkább az, hogy a munkabíró embereket állandóan nem tudjuk foglalkoztatni. Nyáron a mezei munka idején még csak meglehetősen keresetük van a kézi munkásoknak, de mikor a mezei munka szünetel, a szegény ember bármennyire is szeretne dolgozni, keresethez nem juthat. Sovány készletét, melyet a nyári munka idején önmagától vont meg, csakhamar felemészti a reá ölműsúlyal nehezéd kiadások, családjának szükségletei és végső szorultságában kénytelen magát, feleségét, gyermekeit elzalogosítani nyomorult munkabéréit a saját zsebükre dolgozó uzorásoknak. A munkabér aránylag olcsó, habár az utolsó éveken e tekintetben némi javulás észlelhető, a természetnyeből eredő nyereséget nehézkes közlekedési viszonyaink miatt nem a termelő, hanem a gabonaüzér vágja zsebre. Nem csoda tehát, ha a dolgozó munkás vágyainak netovábbja az, hogy magának csak oly kis tökéit gyűjtsön, melylyel átvitorláhat az új világba, ha a kisbirtokos vagyonának roncsaiból csak annyit iparkodik megmenteni, hogy ép bírtel tengeren túlra menekülhessen, Rossz termés, mostoha üzletviszonyok, a munkakereslet pangása többszörös adósságba verik a szegény embert, melynek polyp karjaiból nem csak maga nem tud kievickelni, hanem még jótálló kezeseit is sokszor magával rántja az örvénybe.

Bizony szomorú dolgok ezek, de a baj valóságban még nagyobb. Egy-két év múlva lavina módjára megnő a kivándorlók tömege és ha a mindinkább elharapódzó áramlat megszüntetésén nem fáradoznak, csakhamar elveszítjük egészen a munkás

heinek felét átemelte sajátjára s megosztozkodtak a kenyérkeresés mindennapi munkáján. Pali is meglette ezután az utat naponként, melyet apósa már oly számtalanszor megtipt. Mindketten arra jártak, merre az ut a föld gyomrába nyit kurta tekervényeket. Az ör g apo, száradt fának ez előlga, már nehezen járt hennők, de vejté bele kellett tanítania becsületes mesterségébe, mely mellett ő megőregedett. Egy köszvényében volt munkás, hol már a munkások felügyelőjévé küldött fel magát, mert tetőtől-talpig becsületes volt. Összes évi keresménye annyi forint volt, ahány nap van egy esztendőben. S ezen keresményéből biztisztegesen éledgett, sőt már némi megtakarított pénzeszkéje is volt.

Most, mióta vejeben segítőársat nyert, csendes öröm mosolygott mindig arcán, amelyet az a tudat, hogy lánya csak tündérekerti szerelemből jutott főközt alá, állandóan zöld folyondárral ékesített.

Az együttlétben már tí. ennyő hónap telt el és tünt le a végtelen úrbe, midőn a fiatal házassokat egy egészséges fiu gyermekkel áldotta meg az égv. Leirhatatlan az a boldogság, mely e perelőt fogva Rozát és Pált egész valójukban áthatotta. Hisz már nemcsak mint férj és feleség csüngtek most egymáson, hanem szülői szeretettel mint apa és anya minden idejüket gyermekük egyszerű s vallásos felnevelésére fordították.

De az élet útjai nem vezetnek mindig rozavirányokan át. Az öröm kelyhébe a sord néha

nagyon is fájdalmas öröm csöppet hullat. S ki üdvőt óhajt nyerni, annak a tövises uton is keresztül kell mennie.

Akkortáiban, mikor a kis gyermek már annyira felesleporódott, hogy a köveken kiinn a ház előtt játszadozott s gyönyörködött a lakásuk előtt tovaszaladó patakoeska csörgedezésében, melynek körülötte haloványgom rázta szakállát, — ekkor bánat, sötét bu lehe szállott a házra . . . Meghalt a családfő, a legjobb atya . . .

S mintha a fekete felhők örökké elakarnák söpörni e szelid hajlékot! Mintha a gyászos halál pallosával épen az ártatlanokat sújtaná! . . . Nyolcszor keltek föl már apjuk halála után a gyászoló fiatalok s kilencedik lefekvésük előtt még egy keserű poharat kellett kiüríteniök. A gondos anya és figyelmes anyós is átköltözött a halál sötét bírodalmába . . .

Pedig egyik sem volt oly elaggott! Mig negyven év fátadalma nyugodott vállukon. Eltűk egetán most lett volna a legmosolygóbb! Az érdekekben dzs körben, melyet hosszú ideig rajzolgattak, ériményeikkel gazdagítottak, bizonyára a koronás főknél is nagyobb örömet élvezhetek volna . . . De megtörtént! Sirjoktat a gyermeki nála szent kezekkel ölelte át.

Nemileg kárpótolta Bodaékat az, hogy az öreg Bründl helyébe munkásfelügyelőnek a bányatulajdonos Boda Pált nevezte ki. Ez új állásában is megmarad Boda a réginek. Tiszteességgel s becsülettel végzett mindent.

Találkoztak azonban sokan a munkások közülön azok közül, kik régebbi munkái voltak a bányának s kik e címen a felügyelő állásra aspiráltak. Mellőztetésük fájts részben ezért, részben pedig azért, mert a személyváltozással szágúknak tetsző helyzetváltozást is vélték teremtheti, összeesküdtek Boda ellen s megváltolták minden rosszal, gonoszszal a szegényt uruknál.

S a könnyelmű, alaptalan vádaknak a hatalmas hitelt adott, annak dacára, hogy hozzá azok piszkos embereket akjairól hangzottak el. De ezek értették a színelést, a talpnyalást nagyon jól s egoismuskórt bűnös lelpeiben is készek voltak mást a halálba is kergetni.

Boda Pál, a legbecsületesebb ember, kinek jelleméhez csak jó és szép szó fért, állásából kiesett. Áldozata lett a gaz merénynek, melyet ellene és a becsület ellen vetélytársai követtek el.

Sem ezek, sem uruk a bánat-sajtolta könyzárpot nem érezték. Nem látták az enyészetet és a halál egyéb komor előjeleit Bodaéknak és feleségének kinos arcán, bonnan végtére már a víz sem tudott leperegni.

S még nem fordult meg egyszer a föld tengelye körül, Bodát elorvasztotta a bánat . . .

Felesége pedig kis gyermekével most tovább tengődik a csekélyke vagyonból és még éledgett két keze nehéz munkájával.

Lebegjen felette az Isten hatalmas keze, a mely úgy áld és büntet, mint az kiki megérdemli és utólr, ha a földön nem, a menyhen bizonynyal.

osztályt. Ne álltassuk magunkat, hogy idegenbe szakadt honfitársaink velük született életmes szorgalmuknál fogva öszszekuporgatott filléreiket haza küldözgetik. Ez csak rövid ideig fog tartani. Mikor idegenbe szakadt ifjaink, lányaink az új haza területén családot alapítanak, ezzel elválták mind ama kötelekeket, melyek őket eddig szülőföldjük rögehez kötötték.

A népmentési akciónak csakhamar meg kell indulni, nem annyira a hírlapok hasábjain, mint inkább a tettek mezején. A termelőket meg kell menteni a gabona-uzsorások karmából, a munkásoknak állandó keresetet biztosítani. A természetnyének értékesítésénél szép tere nyílnék a járási Gazdakörnek, ügykezelésének a gazdálkodó közönségre nézve legaldásosabb ága az volna, ha a különböző nagy rebachhal dolgozó gabonaalkusokat mellőzve, a termelői készletét maga közvetlenül a malmoknak. Ide természetesen kellő szakértelem és nagyobb tőke kívánatik. Az újabb gombamóla keletkező gabonaértékesítő szövetkezetek azért nem tudnak prosperálni, mivel a gabonaügyletek szövényes alakulásait egészen laikus ember kezére bizzák vagy pedig szükséges tőkével nem rendelkeznek, melylyel a helyi gabonapiac hiénáival szemben egy időre felvehetnék a versenyt. Az ily ügyelet anyagi finanszírozására helyes volna valamely takarékpénztárt felkérni.

A munkásoknak meg állandó keresetet kell teremteni. Mily nagy áldás szegény munkásainkra a Mura szabályozás, hol tisztességes munkabér mellett népünk egy időre némileg állandó keresethez jut! De ez is minden évben egy-két hónapig tart, aránylag kevés munkást foglalkoztat és a szabályozási munkálatok befejezése után meg ezek is elvesztik foglalkozásukat és újra még nagyobb arányokat ölt a kivándorlás. Gondoskodjanak tehát az illetékes körök állami támogatás mellett állandó munkaforrásokról és akkor nemcsak elejét veszik a tömeges kivándorlásnak, sőt idegen nemzetiségű vidékünknek is szorosabb kötélekkel hozzá kapcsolják a magyar állameszméhez.

— CZ — S.

Előfizetési felhívás.

Az újév küszöbén tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy a hátralékos előfizetési díjakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy ez által a lap rendes szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

Egyben kérjük azon előfizetőinket, kiknek előfizetése december hó 31-én lejárt, hogy az előfizetésüket már most megújítani sziveskedjenek.

A „MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE“ kiadóhivatala.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Herkely Kálmán muraszombati kir. aljárásbíró. Dr. Herkely Júlia eszperjesi orvos és neje szül. Sémann János fia eljegyezte Ördödy Aranka urhölgyet, Ördödy István pozsonyi földbirtokos és neje szül. Nozdoviczky Antonia leányát. Szívbeli gratulálunk és sok szerencsét kívánunk!

— **Eszküvő.** Dr. Schiek Ferenc Jozsef muraszombati kir. albiró f. hó 5-én vezette oltárhoz Kirschner Antonia urhölgyet Vajtán.

— **Köszönet.** Kladzíva József ur Ö nagysága a muraszombati járási közközházának ezen újév alkalmával is 100 koronát ajándékozni szives volt, melyért hálás köszönetet jelent!

Pósfay Pongrácz, kórh. igazgató.

— **Szolgabírói választások.** Az üresedésben lévő szentgotthárdi és felsőőri szolgabírói állásoknak betöltése alkalmával valószínűleg két I. o. szolgabírói állás is lesz betöltendő. Ertesülésünk szerinti ezek egyike Heiszler Károly muraszombati II. o. szolgabíró is pályázni fog. Öszintén öhujjúk megvalósztatását munkásságánál fogva és azért is, mert elég hosszú ideje áll már az igazságyú és közigazgatás szolgálatában.

— **Köszönet.** Beküldték meg az óvoda karácsonyfájára Metzker Irmus I. kor., Czippot József játékszerek. A kegyes adományokért, az összes adakozóknak hálás köszöneteket nyújtánkat a felruházott 45 szegény gyermek s 110 óvodás nevében: Sch. Feher Ilona, Schnell Jánosné és Takáts R. Istvánné.

— **Halálozás.** Mult hó 28-án temettek Tótmorácson egy Vitéz Miklós nevű embert, aki született 1808-ban, meghalt pedig az Urnak 1904. évében, tehát 96 éves volt. Teljes életében szerette a bort és dohányt — de aglegény maradt. Ha igaz az, hogy az ember korai halálát a bor, dohány vagy pedig asszony okozza, úgy az Urban elhunyt Vitéz Miklós testvérünknek az aglegényesség használt.

— **Téli tanfolyam megnyitása.** A járási gazdakör úgy mint az előző években, az idén is tart ismeretterjesztő gazdasági tanfolyamokat a járás kiszegedőinek képzésére. Ez évben Battayándon és Mártonhelyen rendezti e tanfolyamokat. Az immár népszerű előadásokat Battayánd f. hó 1-én és evang. iskola termében nagy számú közönség jelenlétében gróf Bathányi Zsigmond ur Ö méltósága a gazdakör elnöke határos beszéd kíséretében nyitotta meg, lelkére kötven a gazdáknak, hogy mindazt, amit az előadások alatt tanulnak, igyekezzenek gazdaságaikban praktikusan értékesíteni. Lelkes eljénzés kísérté Öméltósága buzdító megnyitóját, mely után Takáts R. István a gazdakör agilis titkára magvas, tartalmas előadásával kezdte meg az előadások sorozatát. Ismertette az aktiót, amelyet a gazdakör indított a gazdakörzés között a tisztafajta tenyész állatok beszerzését illetőleg és figyelmebe ajánlotta a marhasó használatát az állattartóknak. A tetszéssel fogadott előadás után Porkoláb Gyula ág. ev. lelkes a gazdaközönség nevében szép szavakkal köszönte meg a gazdakör fáradságát, amely tradícióhoz híven igazán hivatása magaslátán áll. — Mártonhelyen január 6-án délelőtt 9 órakor nyitotta meg a tanfolyamot Takáts R. István gazdakör titkár a r. kath. iskola nagytermében. Nagy érdeklődés mellett a tenyészállatok beszerzéséről és a marhasó használatáról tartott előadást. A szép megnyitó ünnepélyt Bagáry József plebános beszéde zárta be, melyben az egybegyűlt gazdaközönség köszönetét tolmácsolta a gazdakörnek.

— **Szabadságotlító vitéz cigány-baka.** Mult számunkban hason cím alatt közölt hírt azzal egészítettük ki, miszerint Horváth István cigány-baka az ellopott husneműt uraválónak mind nem vitte el magával, hanem a szalonát és a sonkának egy részét anyjánál Horváth Mária küsszombati cigány-nőnél vissza hagyta, aki, midőn megtudta, hogy a lopás kiderült, illetve hogy társának Baranyai Józsefnek lopott részét a helyi csendőrség már megkerítette, a fia által neki ajándékozott részt a helybeli csendőrséghez önként behozta és ott átadta, kijelentve, hogy a még a fia által magával vitt sonka részt hajlandó megfizetni — csakhogy a család — de különösen a kedves baka fiának annyira félve örözt jó hírnevét a katonaságnal valahogy megmentse. A csendőrség természetesen ily alkuba nem nem bocsátkozott.

— **Hivatásos háziszolga.** Weiner Salamon helybeli vendéglősnél, ambar hatóságai engedély nélkül mult hó 31-én este zene, illetve táncmulom tartottak. Az ily napon különösen a csendőrségnek szokott a kedves mulató estőjék lenni s azért azok szép számban meg is jelentek. Többek közt Dervarics Matyas helybeli szabó is megjelent választott jegyesével együtt s a többi vendégek közé vegyült. Mulatság közben a leendő menyecske talán elhalkodottságból — vagy talán inkább az elfogyasztott bor hatásának következtében nagyon nyelvetlenül kezdett — akit azután Dervarics igen radikális módon rendre utasított — úgy hogy ott nyilvánosan felpofozta. Ezt látva a szintén ott időző testvérje Dervarics Antal helybeli napászamos, — hozzáj ment és figyelmeztette, hogy ez meg korai — ily jogot csak az esküvő után formálhat, majd megmagyarázta neki a jegyesének és házastársának közti szabály és törvény különbségét, hadonázva magyarázta, hogy ő már mint házas ember — a törvény adta jogánál fogva — úgy meg ily jogot a feleségével. Fitogtatva és amint egy a jogait magyarázta, mindket kezével hadonázott — ezt a szemfényes és tulbulzó Lakos István ottani házi szolga észreveve — azt hitte, hogy az verekedni készül — s így az a hivataloshoz híven, nyomban akcióba lépett úgy, hogy egy ólmos bottal mit sem sejtő Dervarics Antal egy néhauszor úgy fejbe ütötte, hogy annak feje több helyen felpattant — mialtal a gyönyörű hajfrizuráját teljesen tönkre tette úgy annyira, hogy nincs az a fodrász, aki azt képes volna kireperálni. A bírósádra nem hivatott házi szolga, ki az igen tag hatáskörét emyire tulhágta, feljelentett.

— **Tűzeset.** Mult hó 27-én d. u. 6 órakor Lorébk Tamás vidorlák lakos háza kigyulladt s annak szalma fedetű tetőzete némi takarvánnyal együtt emberélet vagy állat veszélyeztetése nélkül mintegy 200 korona kárértékben elégett. Biztosítva nem volt. A felsőlendvai csendőrség kinyomozta, hogy a tűz a rozoga tisztáltnal fakémény beégése folytán keletkezett.

— **Lopás.** Koczin Iván rónafői lakos kovácsmester zárt kovács-műhelyéből mult hó 18-án este több szerszámot elloptak. A vashidegkuli csendőrség kinyomozta, hogy ezen lopást Kereszmar Ferenc rónafői lakosnak kocscisa követte el, ki a lopott szerszámokat a már előre történt megállapodás szerint Dervarics Antal ottani asztalos mesternak adta át — a részére készített ruhaláda fejében. Feljelentettek.

Apró hirdetések.

Gazdakörünk 2 Kühne-féle sorvetőgépet kínál eladásra, jelentkezhetni az iródban.

A „Muraszombati Mezőgazdasági Bank“ tatali tojásszént ad el, métermászáját 3 koronával.

Marhasó kapható kilónként 13 filléért Kardos József muraszombati kereskedésében.

3 éves, jó muraközi ménlovat keres a gazdakör.

Gazdakörünk szarvasmarha tenyészésünk előmozdítása végett piros-tarka simmenthali fajmarhát közvetít, jelentkezhetni még mindig a gazdakör iródjában.

A muraszombati választókerület t. választóihoz!

Tisztelt Polgártársak!

Polgártársaim megfiszeltő bizalmából 1901. október 2-án a muraszombati választókerületben országgyűlési képviselővé választattam.

Miután az országgyűlést Ö Felsőége Apostoli királyunk legmagasabb trónbeszéddel f. hó 4-én feloszlatta, — ezzel ezen országgyűlésre szóló képviselői megbízatásom megszűnt.

Midőn tisztelettel kijelentem, hogy az új választásnál egészségi állapotom miatt képviselői jelölésé nem vállalhatok, forró köszönetet mondok a bizalomért, melylyel kitüntettek s melyet feledni nem fogok. Kérem tartsanak meg szives emlékeztükben, valamint én is szívemben fogom őrizni azon idők emlékét, melyek e választókerülethez fűznek s legyenek meggyőződve, hogy hazafias törekvéseikben mindenkor velők leszlek. Budapest, 1905. január 5-én.

Hazafiai üdvözlettel

Károlyi Antal.

— Fontos! A magyar kormány Amerikába való utazást most Brémán át is megengedte. — Fiumén át Amerikába szülő utelvek most Brémán át is érvényesek. Aki Brémán át akar utazni, annak októberül 20 korona előteget kell otthonról Bremenbe küldeni.

Felhívás.

Felhívatalnak mindazon bortermelők és magánosok, kiknek lakásukban vagy muraszómbat határában szőlő-, alma- vagy körtebor van, készletüket a helyi fogyasztási adó irrodánál Bács János féle házban, az ipartestület mellett, annál is inkább jelentsék be, mert ennek elmulasztása esetén a következőkben mindenki magának tulajdonítsa.

Muraszómbat, 1905. január 4.

Kosztelicz Adolf,
ital- és fogyasztási adóőröl.

fehlmulhallan jóság, táplálóképesség és zamat tekintetében. Kisérelje meg ezen bevált minőséget első reggeliképp.

Csak eredeti csomagokban kapható:

Ascher B. és Fia cégénel
Muraszómbaton.

943/1904. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a muraszómbati kir. bíróságnak 1904. évi Sp. II. 265/4. számú végzése következtében dr. Ritscher Samu, ügyvéd által képviselt Kemény Mór musznyi lakos javára Zrínyi Károly szent-sebastyeni lakos ellen 237 kor. 64 f. s jár. erejéig 1904. évi december hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefogalt és 770 korona becsült következő ingóságok, u. m. szobabeli butor, kád, kupfer, tűzifa, bika, tehen, borjú, malacz és sertéseköl álló ingóságok nyilvános árveresen eladandók.

Mely árverésnek a muraszómbati kir. bírósága 1904. évi V. 568/2. sz. végzése folytán 237 kor. 64 fill. tökélovetések ennek 1904. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 64 kor. 48 filléren birólag már megállapított költségek erejéig Szent-Sebastyén Zrínyi Károly lakásán leendő megtartására

1905. évi január hó 14-ik napjának

d. e. 11 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényrök, szükség eselen becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfogaltak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Muraszómbaton, 1905-ik évi január hó 3. napján.

SZABADFFY JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefű cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY-felét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-felét fogadjunk ell

4967/1904. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A muraszómbati kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyánafalvai takarékpénztár végrehajtatónak Ficzko Mihály, Túrha István és Gyürees József vasvescési lakosok végrehajtatási szvenvedettek elleni 176 kor. töké követelés, és ennek járuléka, valamint az ezuttal megállapított 16 kor. 30 fill. árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajtatási ügyében az ezen kir. járásbíróóság mint tkkvi hatóság területén levő, a vasvescési 402. sz. tkjvben A + 2. sor. 61¹/₂/a hrsz. 139. házsz. birtokból Ficzko Mihályt illető ¹/₂ részre 287 koronában, a 22. sz. tkjvben A I. 1—3—7—9. sor. 63., 192., 224., 602., 656., 660. 891. hrsz. birtokból Túrha Istvánt illető ¹/₂ részre 604 koronában, a 80. sz. tkjvben A + 1 sor 611. hrsz. ingatlanra 37 korban, a + 3. sor 632 hrsz. ingatlanra 99 K-ban, a + 4 sor 634 hrsz. 34. házsz. ingatlanra 407 koronában és a 360. sz. tkjvben A + 1 sor 809. hrsz. ingatlanra 94 koronában megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és arra határnapul

1905. évi január 20. napjának

délelőtt 10 órája Vasvescés község házához ki-tűzött azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlanok esetleg a kikiáltási áron alul is eladandók fog.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlanok kikiáltási árának 10% 28 kor. 70 fill., 60 kor. 40 fill., 3 kor. 70 fill., 9 kor. 90 fill., 40 kor. 70 fill., 9 kor. 40 fill.

Árverezni szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szoló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kamattal a muraszómbati kir. adóhivatalnál. Árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkkvi hatóságnál és Vasvescés község házáznál megtekinthetők.

Muraszómbaton, a kir. bíróság, mint tkkvi hatóságnál, 1904. november 7-én.

Dr. Schick, kir. albiró.

4966/1904. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A muraszómbati kir. járásbíróóság, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyánafalvai takarékpénztár végrehajtatónak Ficzko Ferenc, Ficzko

Mihály és Gyürees József vasvescési lakosok végrehajtatási szvenvedettek elleni 120 korona töké és járuléka valamint az ezuttal megállapított 15 kor. 10 fillér árverés kérvényezési költségek kielégítése iránti végrehajtatási ügyében az ezen kir. járásbíróóság, mint tkkvi hatóság területén levő, a vasvescési 403. sz. tkjvben A + 1. sor 610¹/₂ hrsz. ingatlanra 40 koronában, a + 2. sor 610¹/₂ hrsz. 138. házsz. birtokból Ficzko Ferencet illető ¹/₂ részre 203 koronában, a 402. sz. tkjvben A + 2. sor. 610¹/₂/a hrsz. 139. házsz. birtokból Ficzko Mihályt illető ¹/₂ részre 287 koronában, a 80. sz. tkjvben A + 1. sor 611. hrsz. ingatlanra 37 koronában, a + 3. sor 632. hrsz. ingatlanra 99 koronában, a + 4. sor 634. hrsz. 34. házsz. ingatlanra 407 koronában, a 360. sz. tkjvben A + 1. sor 809. hrsz. ingatlanra 94 koronában megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik s arra határnapul

1905. évi január hó 20-ik napjának

d. e. 10 órája Vasvescés község házához ki-tűzött azzal, hogy ezen határnapon a fenti ingatlanok esetleg a kikiáltási áron alul is eladandók fognak.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett ingatlan kikiáltási árának 10% 4 kor., 20 kor. 30 fill., 28 kor. 70 fill., 3 kor. 70 fill., 9 kor. 90 fill., 40 kor. 70 fill., 9 kor. 40 fill.

Árverezni szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szoló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kamattal a muraszómbati kir. adóhivatalnál.

Árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkkvi hatóságnál és Vasvescés község házáznál megtekinthetők.

Muraszómbaton, a kir. bíróság, mint tkkvi hatóságnál, 1904. november 7.

Dr. Schick, kir. albiró.

Imakönyvek

magyar, vend szöveggel, -díszes kiállításban róm. kath. és ág. ev. vallásuk számára kaphatók

Balkányi Ernő, könyv- és papirkeres-

kedő és könyvnyomdatulajdonos

Alsólendva és Muraszómbat.

The King of Jamaica

rum
a legelterjedtebb és legkedveltebb.

Csak eredeti palackokban kapható:

Ascher B. és Fia
cégnél

Muraszómbaton.

Kézimunka

montirozását, disztítését, továbbá mindennemű diszmnakákat és diszkötekeket jutányos árban készít

Balkányi Ernő könyvkötészete.